

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Først omkring det med de steder i vor lovgivning eller måske i overenskomster, i aftaleafsnit og andre steder, hvor man presser folk ud af arbejdsmarkedet bare på grund af alder. Det synes jeg er forkert; det synes Venstre også er forkert, og der er ingen tvivl om, at vi her kommer til at tage nogle initiativer i den kommende tid. Jeg har ikke en samlet liste over det, men når jeg bliver stillet over for det principielle spørgsmål, så vil jeg sige: Ja, det er faktisk nogle andre punkter, hvor vi bør gøre noget, hvor man ikke bare skal smides ud af den offentlige sektor, fordi man runder en bestemt alder, hvis man virkelig har gode evner i behold.

Med hensyn til servicejob har vi lige haft en diskussion hele eftermiddagen. Der er ingen tvivl om, at fra Venstres side vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at der også er en levende og privat sektor, som eksempelvis kan betjene kommunerne, men det skal fungere på et sundt grundlag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at hr. Flemming Oppfeldt er positiv over for at gøre noget ved aldersdiskrimination; nu må vi jo så se, når vi kommer til de konkrete forhold.

Jeg forstod ikke helt, om det kun gjaldt den aldersdiskrimination, der går ud på, at man i nogle job bliver fyret, når man når en bestemt alder, eller det også gælder andre ordninger som f.eks. dagpenge og andet, som har været inde tidligere i debatten, om hr. Flemming Oppfeldt også dér mener, at vi skal se på at få fjernet aldersdiskrimination, så det bliver ens tilknytning til arbejdsmarkedet, der er afgørende, og ikke året på ens dåbsattest.

I forhold til servicejobbene er spørgsmålet jo, hvorvidt vi skal betale folk dagpenge for, at de ikke må foretage sig noget som helst, eller om tværtimod skal få dem ind på arbejdsmarkedet og bruge dagpengene aktivt, sikre dem ordentlige løn- og arbejdsforhold og oven i købet få et overskud i de offentlige kasser. Det er det, mit spørgsmål til hr. Flemming Oppfeldt går på: Hvorfor ikke lade de alt for mange, der bliver smidt ud i arbejdsløshed, få lov til at yde en indsats i samfundet og få et overskud i de offentlige kasser for det.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jo, men det er altså et helt andet emne, der her bliver taget op – det er også meget interessant – men jeg vil bare fastholde, at dette her med, at man får en mulighed for opsat folkepension, er en håndsækning til de ældre, så de ikke bliver straffet, når de er over 65 år og går ud og arbejder, og det er også et kraftigt signal til hele arbejdsmarkedet om, i hvilken retning vi går. Vi vil godt prøve at virkeliggøre ideen om, at det grå guld også kan bruges.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Pedersen som ordfører.

Jørn Pedersen (S):

Man må sige, at umiddelbart lyder det forslag, vi har her, jo sympatisk. Vi er også meget optaget af, hvordan vi sikrer, at vi kan få udnyttelse af en arbejdskraft i længere tid, og hvordan det kan blive attraktivt.

Jeg vil gerne sige om den anden del af forslaget, som Venstres ordfører ikke var inde på, hvor man taler om pension forskellige steder fra, at den del støtter vi; jeg vil nemlig starte med at være positiv, har jeg bestemt mig for. Det drejer sig om, at man ikke kan få pension to steder fra samtidig. Der kan regeringen så spare lidt penge, og det vil vi godt være med til at støtte.

Men når jeg har sagt, at tanken her er sympatisk, så vil jeg også godt sige, at jeg er meget i tvivl om, om det er den rigtige model, man har valgt. Jeg er meget i tvivl. Og jeg tror det faktisk ikke, for lad os se på, hvem det er, der får glæde af det her.

Kl. 16.00

Hr. Flemming Oppfeldt illustrerede ud over den tekniske gennemgang af lovforslaget ganske tydeligt, hvad det er for grupper, man har i tankerne. Det er jo ikke de store grupper på arbejdsmarkedet, der er tale om her, og jeg er nervøs for, at der vil være social slagside blandt de grupper, der vil benytte sig af forslaget.

Man kan spørge: Hvor er det i grunden, vi har problemet med at fastholde folk på arbejdsmarkedet? Hr. Flemming Oppfeldt var selv meget inde på det. Det er meget svært eksempelvis for personer over 55 år at komme i arbejde, hvis de først er kommet ud af arbejdsmarkedet. Her burde vi vel i stedet for kigge på: Hvad kan vi gøre dér, hvor der er tale om de mange, for hvem det virkelig er et problem at nå frem til pensionsalderen og nå frem til at kunne komme